

se apno kot gnojilo premalo ali sploh ne vpoštevajo pri nas. Na 1 ha vzamemo 15—30 q apnenega prahu, ki se naroča pri Kmetijski družbi, ali pa pri podpisane-mu po skrajno nizkih cenah.

Na vrtu.

Ker so vsled ostre zime zgodnja po-mladanska dela dosedaj morala izosta-ti, veljajo že v februarju navedena vrt-narska opravila še naprej. Na prisojnih mestih sejemo razven graha, mrkva in boba še peteršilj, celer, salato in rano zelje. Koncem marca moremo sejati tu-di pežno zelje, ohrovt, karfijol, paradiž-nike in papriko. Grah zamore prenesti brez škode še 4 stopinje C mrazu, dočim fižolu škodujejo že hladne noči. Vrtni-ce je odkriti in obrezati, vrtno zemljo pa ob lepem vremenu gnojiti in preko-pati.

V kleti.

Prazne sode žveplajmo redno vsakih 6 do 8 tednov. Pri tem se poslužimo za-žveplalnikov, ako ne uporabljamo tan-kih azbestnih žvepljenih trakov, pri ka-terih žveplo pri gorenju ne odpada. Z drugim pretakanjem vina lahko poča-kamo do srede aprila, v katerem času se začne kletna toplota znatno spremi-njati. Pregosto pretakanje vino slabi, ker mu jemlje preveč alkohola in diše-čin, od katerih je odvisna vrednost vi-na. Zategadelj imajo vinske trgovine, ki so ob nezadostnem številu primerne posode primorane vino večkrat preli-va-ti, navadno slabše kvalitete, nego vin-ski producenti. Iz tega je tudi umevno, zakaj so stara vina, akoravno brezhib-na, na alkoholu revnejša, nego so bila v svoji mladosti. Ako nam vino nagiba k porjavenju, mu dodamo 3—5 g natri-jevega bisulfitu na 1 hl. Vina letnika 1928 sicer niso slaba, kjer se vinograd-niki s trgatvijo niso prenačili. (Glej to-zadevni oglas v današnji številki!)

V marcu vigred se pričinja,
zima šteje svoje dni;
solnce nad zemljo se vzpenja
in oživlja vse stvari.

Vekoslav Štampar.

Maribor. Maribor se širi in napreduje. Ze-lansko leto je mestna občina pod vodstvom na-šega župana dr. Juvana zgradila toliko novih hiš, da je prišlo okoli 200 družin, večinoma de-lavskih, pod streho. Za letos pripravlja zopet veliki gradbeni načrt. Na Aleksandrovi cesti, med glavnim kolodvorom in Scherbaumovim skladiščem bode s pomočjo državnih ustanov zgradila veliko poslopje, ki bo merilo v dolgo-sti 119 metrov ter bo visoko 2 nadstropji. Tu bodo nameščeni sledeči uradi: carinska pošta, kolodvorska in izmenična pošta, carinarnica, obmejna policija in del železniške uprave. Ob Einspielerjevi ulici v Melju pa se bo gradilo trinadstropno hišo za carino. Obe veliki stav-bi sta proračunjeni na 17 milijonov dinarjev. 5 milijonov prispeva poštno ministrstvo, a o-stali denar dobi mestna občina iz sklada za tlakovanje, ki se plačuje pri carini. Tako pa-metno so naši možje pri občini vse to uredili, da mestna občina sama ne bo nič doplačala, ali vendar bo lastnica teh velikih novih hiš. Poleg uradov bo v teh zgradbah zopet 41 lepih stanovanj za uradnike in delavce. Na ta način

bo 41 družin prišlo pod streho. Načrti so že go-tovi in upamo, da se bo z zgradbo pričelo že spomladi. Delavska zbornica pa bo skupno z mestno občino postavila v Franciškansko-Ma-rijini in Kopališki ulici, v ozadju frančiškan-ske cerkve, veliko palačo, v kateri bodo društ-veni in uradni prostori za delavske organiza-cije ter veliko moderno kopališče. Tudi tu bo novih stanovanj okoli 20. Stala bo ta zgradba približno 10 milijonov dinarjev. Občina v de-narju ne bo prispevala, ampak bo bolniškim blagajnam samo dala jamstvo. Na Felberje-vem otoku pri Kamnici bo občina z lastnimi sredstvi postavila veliko dravsko kopališče, ki ne bo privlačna sila samo za Mariborčane, tem-več tudi za tujce. Od tega bo imelo dobiček mesto Maribor pa tudi sosednja Kamnica. Z denarjem, ki ga za mestno občino zbira iz pla-čane carine glavna carinarnica, se bode tudi tlakala Aleksandrova cesta od hotela »Meran« dalje proti Lajtersbergu. Za to delo je določe-no dva in pol milijona dinarjev. Pri vseh teh velikih zgradbah bodo domači obrtniki in de-lavci imeli lep zaslužek, kar je za sedanjo do-bo, ko je toliko ljudi brez dela, velike vredno-sti. Mariboru moramo res častitati, da ima ta-ko skrbno občinsko upravo. — Zopet dva stara Mariborčana umrli. Prejšnji teden sta med drugimi umrli v Mariboru dva moža, ki sta bila zelo spoštovana: Alojzij Rakovec, višji že-lezniški uradnik v pokoju, in kleparski moj-ster in posestnik Jožef Riha. Prvi je bil star 82, a drugi 87 let. Rakovec je bil, dasiravno višji uradnik, znan po svoji pobožnosti in do-brosrčnosti. Vsak dan je zahajal v baziliko M. Milosti in je bil dolga leta predsednik dobro-delne Vincencijeve konference. Riha je bil tu-di zelo dober človek in večletni predsednik po-žarne brambe. — Dva živinozdravnika postala doktorja. V Zagrebu sta bila 27. februarja slo-vesno proglašena za doktorja živinozdravniške vede ravnatelj mestne klavniške uprave gosp. Rojko, rojak iz Hoč, in okrajni živinozdravnik g. Vebie, doma iz brežiškega okraja. Čestita-mo! — Se ena nova hiša v Mariboru. Trgovec g. Klajnšek iz Vetrinjske ulice je kupil hišo na ogli Židovske ulice in Novega Glavnega tr-ga. To hišo bo podrl in bo zgradil še tekom le-tošnjega leta novo za približno 1 milijon din. V hiši bo otvoril novo trgovino. — Hripa je za-čela močno razsajati. V Mariboru skoro v vsa-ki hiši leži kdo obolel na hripi. Tudi umrje jih več na tej zahrbtni bolezn. Od novega leta do 1. marca je vsega skupaj umrlo v Mariboru o-koli 300 oseb. — Živinski sejmi v Mariboru so postali zadnja leta največji sejmi te vrste v Sloveniji. Na zadnji sejem so prignali živino-rejci vsega skupaj 553 glav živine. Prodanih je bilo 346 komadov, torej več kot polovica pri-gnane živine, kar je dobro znamenje. Tudi Ita-lijani in Avstrijci so prišli in nakupili 147 go-ved. — Čajnice za ubožne sloje je mestna obči-na te dni ukinita, ker mraz ni več tako hud, kakor v sredini februarja. Izdalo se je vsega nad 21.000 porcij čaja in kruha. Ker so pa do-brosrčni Mariborčani darovali precej denarja v to svrhu, bo mestna občina dajala revežem brezplačno hrano v Ljudski kuhinji na račun darov. — Upanje naših zrakoplovcov in njih oboževalcev je splavalo po vodi! Mnogi Mari-borčani, posebno oni, ki so že kodaj z letalom splavali v značne višine, so upali, da se bo na Teznu na vežbališču postavila postaja za zrakoplove, ki bi prevažali potnike iz Dunaja v Zagreb in Beograd ter proti Ljubljani in Trstu. Za Maribor bi ta ustanova pomenila velik na-predek. Ali te dni se je raznesla novica, da z »aerodroma« (tako se imenuje postajališče za zračne ladje) v Mariboru ne bo nič. — Mari-borčani, naročite si »Slovenskega Gospodarja«! Četrtno stane samo 9 Din, polletno 16 Din, a celoletno 32 Din. Naročite si ga lahko v Ciri-lovi tiskarni. Odslej bode »Gospodar« prinašal važnejše mariborske novice.

Keitje. Imamo tudi pri nas oster mraz, tako da kar drevje poka. A nočemo tožiti čez hudo zimo, saj to itak nič ne pomaga, veliko bolj je, da si človek katero zapoje, tako pozabi la-

že na svoje težave. Zato se je pri nas ustano-vil nov mešani pevski zbor. Šteje že nad 20 u-dov. Pri zadnji igri, ki jo je priredilo gasilno društvo v šolskih prostorih, se je prvokrat pokazal ter s svojim nastopom veliko pripo-mogel, da je prireditev tako dobro uspela. Splošna sodba je bila: Res dobro pojejo, kdo bi si to mislil! Znani so sicer na daleč okoli kotuljski muzikanti a da imamo pri nas tudi tako dobra pevska grla, tega do zdaj niti sami vedeli nismo, zato smo se kar čudili, ko smo jih prvokrat slišali. Vsi pevci kažejo za petje veliko veselje in zanimanje, želimo samo, da bi tudi vztrajali in držali trdno skupaj ter bi jih kmalu mogli tudi poslušati v cerkvi. Le pogumno naprej!

Ribnica na Pohorju. Ne, letošnji zimi snaka, je pa tudi pri nas najstarejši ljudje ne pom-nijo. Sliši se, da se je tu in tam že usedla zima z debelim snegom in mrazom vmes, toda taka teden za tednom vztrajajočega pa še ne vemo. Snega nam je nakrillila skoro za meter, na planini pa blizu za dva. Bog varuj kakšnega naglomočnega juga, potem bi poljanci brez-dvomno trpeli hudo vsled množin vode, ki jo lahko povzročijo te snežene mase vsepovsod letos. Najhujši mraz je pritisnil dne 3. sveča-na, do — 30 stopinj. Nov, lanske jeseni dovr-šen vodovod po vasi je zamrznil. Vseled tega se je tudi pust preganjal ponajveč doma v to-pli sobi. No, saj pa pri nas tudi ni običaja kak-šne klade vlačiti onim dekletam, ki jim je pust odhladal brez ženinov. — Kakor je slišati in videti, menda največ neljubih posledic nam bo ta mraz pustil po kletih. Lepo število me-ric krompirja se bo kjersibodi vrglo v nič na pomlad, ker je zamrznil. Pretežnja naših selja-kov si prerakuje iz teh izrednosti suho leto.

Marija Snežna. V enem tednu smo imeli kar štiri mrlice in sicer dva možka in dve ženski. Med preminulimi je bila Alojzija Holter, p. d. Stehanclova krčmarica, dobra in skrbna gos-podinja ter vzgladna mati. — Smrtno je pone-srečila Serkova šolarca, na katero je padla streha in poškodovala dekletce smrtno.

Sv. Martin pri Vurbergu. Načelnik trgovske-ga gremija za mariborsko okolico gospod Jan-ko Kostanšek je dne 24. svečana obhajal 10let-nico svojega prihoda kot trgovec v mariborski okraj. Ni se omejil samo na delovanje v okvi-rju poklica, marveč je tudi deloval v javnosti. Mesto stare brodarke zadrage se je z njegovo pomočjo ustanovila nova. Ta zadruga je po-stavila še danes obstoječi novi brod čez Dravo v Zgornjem Dupleku. Z žilavo neumornostjo se trudi in deluje že več let za zgradbo mosta na tem kraju. Ustanovila se je tudi požarna bramba, katera je popolnoma opremljena in sicer brez dolgov. Imenovani se udeležuje že več let kot občinski odbornik in kot odbornik posojilnice. Posebno se je pa odlikoval kot na-čelnik trgovskega gremija za mariborsko oko-lico, kateremu načeluje že več let, ter je imel v zadnjih letih velike boje za pridobitev prav-ic gremijskih članov. Člani gremija želimo našemu vrlemu predsedniku obilo sreče in u-spehov v njegovem narodnem in združnem delovanju še na mnogo desetletij! — Član gre-mija.

Gornja Polskava. Malokdaj se oglasi kdo iz našega kraja, toda zato še ne smete misliti, da Polskavljani mogoče spijo. Zmiraj imamo kaj novega. Sedaj seveda dosti snega in hud mraz. Pa tudi kaj veselega imamo v tej zimi. Dne 3. svečana je priredil cerkveni pevski zbor zbor igro in sicer tri burke, pri katerih smo se vsi prav pošteno nasmejali. Na vspredu je bilo tudi par krasnih narodnih pesmi. — Dne 24. svečana je pa obhajal cerkveni pevski zbor petletnico, odkar je prvič nastopil na koru in sicer pod vodstvom mladega organista g. Iv. Bolkota. Pri prvem sv. opravilu je bilo skupno obhajilo pevcev. Lep vzgled za mladino. Na-dejamo se, da nas po Veliki noči spet razve-drite s kako prireditvijo.

Visole. Umrli je daleč znana Alojzija Zigert v starosti 46 let. Bila je izučena kuharica, slu-žila je pri imenitnih družinah, kakor pri sve-

tovnostnem pivovarnarju Dreherju v Švehatu pri Dunaju, pri avstrijskem general-konzulu v Mainchaimu na Bavarskem, pri avstrijskem konzulu v Baru na Laškem in tudi na Ruskem. Bila je vestna v svoji službi. Povsod so jo radi imeli. Prihranila si je že precej lepo premoženje, pa prišel je avstrijski denarni polom in ji je uničil ves prihranek. Služila je od mladih let, dokler je ni bolezen položila na bolniško posteljo, na kateri je vdano trpela celih sedem let. — Povsod se pritožujejo, kako hudo zimo imajo. Tudi mi se moramo malo pobahati z njo, imamo namreč snega in mraza toliko, da stari ljudje ne pomnijo kaj takšnega. Vsega nam primanjkuje: stelje za živino, drv za kurivo, moramo že sadno drevje podirati, ker vsled visokega snega ne moremo iz gozdov drv dobiti.

Sv. Trojica v Slov. goricah. Kakor drugod, smo morali tudi na naši šoli radi mraza ter velikega snega prekiniti pouk. Prihajali so namreč šolarji vsi premraženi v šole; tudi se šolske sobe niso dale dovolj ogreti. — Tudi tu pri nas smo parkrat kar ob enem videli po dvoje, celo troje solnc. Pa glej ga spaka! Kljub trojnemu solncu na nebu smo se vseeno mi moški stiskali v zimske suknje, ženske pa v gorke kočmajke, dočim se poleti kaj radi poskrijemo v hladni senči pred žarečim solncem, četudi je samo eno obešeno visoko v zraku. — Naše ceste so sedaj precej dobre. Potegnili so namreč kmetje takoj drugi dan po zapadlem snegu te male pljuge od vasi do vasi. Par dni pozneje so se pa posestniki med seboj zme nili, da treba potegniti ta veliki plug kar s 4 ali 5 pari vozne živine. In res. Živina je potegnila; na plugu so pa sedeli sami težki možje, da je ubogi plug kar hreščal in stokal pod njihovo težo. Mogoče so imeli možje pri sebi na plugu tudi kako flašo z žganico. Pravijo namreč, da je dobro, se ž njo v hudi zimi malo pogreti. Vsi pa upajmo, da bomo kmalu dočakali toplejših dni, ker smo že do grla siti te nadležne zime.

Sv. Bolfank v Slov. goricah. Pregovor pravi: Stari mora umreti, mladi pa lahko! Bela žena je tokrat neusmiljeno posegla v vrste naše mladine. Umrl je po kratkem bolehanju doma in še nekaj dni v bolnici v Mariboru 28 let stari Janez Cvetko, edini sin vdove na Kozlovcu. Njegova mati in sestra se nista ustrašili velikih stroškov za prevoz pokojnega iz Maribora na domače pokopališče. Značilno pri tem prevozu je bilo, da je avto s krsto običal na potu v snegu in jo je moral iz Pacinjak tamošnji kmet pripeljati na saneh na dom k Sv. Bolfanku. Pogreb, ki je bil dne 21. svečana, je pričel o veliki priljubljenosti tega fanta v vsej

naši okolici. Izredno lep sprevod na pokopališče je bil dokaz, da ga je vsled njegovega tihega, mirnega in resnega značaja vse rado imelo. Vzrok bolezni je bil, da se je nenavadno močno prehladil. Zato mladina, pazi na svoje zdravje, ki je zaklad v zelo zdrobljivi posodi! Rajnemu Janezu pa večni mir in pokoj! — Minulo soboto pa so položili k večnemu počitku nepozabno mamico, 88 let staro Marijo Rajšp tudi iz Kozlovca, soseda prej imenovane. Se pač vidi, da smrt ne izbira, ampak kar od kraja pobira. Po starosti je bilo med njima ravno 60 let razlike. Počivaj v miru! — Če se o tem zdaj govori, je gotovo zima na prvem mestu. Temperatura nekatere dni do — 30 stopinj C. Mnogim posestnikom je zmrznil krompir in druga reja. Škoda po tej zimi, kakršne nihče ne pomni, je velika. Zelo trpijo siromaki, ki se niso dovolj oskrbeli s kurivom. Bog daj v kratkem toplejše dni!

Mala Nedelja. Kaj takega pa še ne! Tako lepe odhodnice za naše rekrute še nismo videli! Slomšekovo prosvetno društvo je nudilo njim in nam krasen užitek. V lepem venčku dobro sestavljenega programa so se vrstile resne in šaljive pevske in dramske točke. Najbolj pa so nam vsem šle k srcu poslovinne besede našim letošnjim vojaškim novincem, ki jim jih je spregovoril nepozabni gospod Sunčič s svojo priznano gorkoto in navdušenostjo, ter spevana žaloljuba ali opereta »Mlada Breda«, na katero smo bili najbolj radovedni. Nismo se varali, napravila je globok utis. Društvu čestitamo k takim prireditvam. Saj jih že tudi sosodje radi poseja.

Loperčice pri Ormožu. Tuk prostovoljno gasilno društvo si je nadelo težko nalogo, nabaviti si motorno brizgalno, ki je bila blagoslovljena že na Ivanjsko nedeljo lani. Vendar je ležal na nji še neprijeten dolg. Na zadnjem obč. zboru dne 17. svečana pa je zamoglo načelstvo člane razveseliti s prav prijetno novico, da je ta dolg že skoro poravnal, ker so člani z odobravanjem vzeli na znanje. Za to gre zahvala vnetemu in delavnemu načelstvu, pa tudi vsem marljivim članom in vsem prijateljem društva, ki so vsak po svoji moči pomagali in darovali. Društvu kličemo: Le pogumno naprej!

Krapje pri Ljutomeru. V občini Cven se je ustanovilo dne 7. maja 1892 prostovoljno gasilno društvo Cven; prvo na Murskem polju s slovenskim poveljnim jezikom (v Ljutomeru je bilo z nemškimi). Isto je obsegalo vse štiri vasi občine. Ker pa je bilo društveno delovanje v tako obsejni občini težavno, Krapje je oddaljeno od Cvena pol ure, smo si ustanovili dne 22. prosinca t. l. prostovoljno gasilno društvo Krapje za vasi Gornjo in Spodnjo Kra-

pje. Pristopilo je 20 članov. Društvo si bo moralo omisliti najprej novo brizgalno, ker stara ne odgovarja današnjim potrebam. — Kruta smrt nam je pa že v teku enega meseca posegla v društvo ter utrgala nit življenja našemu dobremu tovarišu, pridnemu in poštenemu sosedu Jožetu Filipič, v najlepši moški dobi 42 let. Pogreb se je vršil dne 22. svečana iz župne cerkve ljutomerske na tamkajšnje pokopališče ob obilni udeležbi občinstva, čeprav je kazal toplomer — 27 stopinj C. Na grobu se je poslovil od nepozabnega Jožeta tovariš načelnik. Umrl je bil naročnik »Slovenskega Gospodarja« ter drugega katoliškega tiska. Bodi mu ljuba slovenska zemljica lahka! Dobri Bog v nebesih pa mili sodnik in plačnik! Zaljubljeni ženi in ostali rodbini pa naše prisrčno sožalje!

Krapje pri Ljutomeru. Pred kratkim nas je zapustil po kratki in mučni bolezni v starosti 70 let Alojzij Cimerman, posestnik in čebelar. Pokojni je bil kot mož poštenjak, katerega bosta njegova žena in sestrana Franca težko pogrešali Bog mu bodi milostljiv!

Krapje pri Ljutomeru. Ustanovili smo si prostovoljno gasilno društvo Krapje. Pravila imamo že potrjena od gospoda velikega župana. Pri ustanovitvi je takoj pristopilo precejšnje število zavednih mož in mladeničev, kateri hočejo vztrajno delovati v prid društva. Bogu v čast in bližnjemu v pomoč! Mnogo dela in skrbi še je pred nami, predno bode vse potrebno storjeno. In v to pomozi Bog!

Spuhlja pri Pinja. Prostovoljno gasilno društvo v Spuhlji je zadnji čas pobiralo prostovoljne prispevke za nabavljeno novo motorno brizgalno. Prav lepo se zahvaljuje vsem darovalcem iz sosednjih občin, kateri so se požrtvovalno izkazali za to prekoristno napravo, s katero bomo vsaki čas radvoljno priskočili na pomoč. V naprej pa se še priporočamo drugim občinam, da nam ob priliki pobiranja priskočijo z milimi darovi na pomoč, tako da bomo mogli v doglednem času izplačati nabavljeno motorno brizgalno in potrebno orodje, ki nas stane blizu 60.000 Din. Na pomoč!

Spitalšč pri Konjicah. Na kvaterno soboto, dne 23. svečana, smo pokopali ob veliki udeležbi Terezijo Kukovič iz Kraberka, ki je prva umrla letos pri nas. Komaj 40 let stara je zapustila potrtega moža s petero nepreskrbljenimi otroci ter se je preselila v kraj, kjer ni solz, ne smrti. Naj počiva v miru!

Marenberg. Dne 17. svečana nas je zapustila gospa Antonija Ternik, Gornja Vižinga št. 16, v 42. letu življenja ter šla v večnost po plačilo za svoje lepo in vzgledno življenje ter izredno potrpežljivost in udanost, s katero je pre-

Mož v sivi suknji.

Roman iz Napoleonove dobe. — Angleški spisala B. Orczy. — Prevedel Paulus.

(Dalje.)

»Čisto navaden umor iz osebnih razlogov, najbrž radi razžaljenja ali prepira, in spet čisto navaden vlom, ki se je povrh še popolnoma ponesrečil. Naša policija — vse premalo je je žal v teh dneh, ko nam vojska pobere cvet naših mladih ljudi — naša policija torej je zmožna dovolj, da bo sama opravila s temi malenkostmi. Saj se take reči od časa do časa dogajajo v vsakem okraju. Verjemite meni — jaz imam izkušnje v takih zadevah! — verjemite meni, pravim, da ti dve zadevici nista v nobeni zvezi z zloglasno roparsko tolpo in da se torej prav nič ne tičeta vašega odličnega poslanstva! Zato lahko s tem večjo vnemo posvetite ves svoj čas in vse svoje moči roparskemu napadu na pošto kočijo in tistim šeststisočdvesto frankom, ki so jih odnesli, prav posebno pa da izsledite drznega roparskega vodjo, ki ima leseno nogo.«

Zadovoljen s svojimi govorniški zmožnostmi je gospod Vimars umolknil. Upravičeno je zasodil, da se sme po takem izvrstnem govoru pomakniti bliže k izhodu.

»Mislim,« je še pridjal s ponižno uslužnostjo, »da nam ni treba več nadalje nadlegovati gospoda prokuratorja. In ako milostno dovoli —«

Na njegovo izrekljivo zadoščenje se je tudi mož v sivi suknji pripravil za odhod.

Gospod St. Tropéze je bil že na kraju svoje potrpežljivosti. Ko je torej končno kazalo, da bo rešen nadležnih obiskovalcev, je bil na mah ves vlijuden in priazen. Gospodu zaupniku notranjega ministra je prav milostno pokimal, gospodu prefektu pa je šepnil na uho:

»Ni treba, da bi se tale nepridiprav preveč vmešaval v vaše policijske zadeve! Ne dajte mu preblizu priti, gospod Vimars! Zagovarjal vas bom in zastavil ves svoj vpliv v Parizu za vas, pa naj reče ta nepoklicani vohun kar hoče!«

Zaupljivo mu je pokimal in gospod Vimars se je čutil v devetih nebesih, tako je bil srečen nad zaupljivostjo svojega šefa. Hvaležno ga je pogledal, se mu globoko poklonil in odšla sta z gospodom Fernandom.

Molče ie stopal drobni mož v sivi suknji s

Getzenani in Golgota,

premljevanje za post. Molitvenik stane vezan 30 Din. — Naročite si ga takoj v TISKARNI SV. CIRILA V MARIBORU.

našala več let svojo neozdravljivo bolezen na želodcu. Pokojna je bila skrbna žena in gospodinja svojemu možu, dobra mati trem nedoraslim otrokom, ženam v bližnji in daljni okolici pa draga družabnica radi ponižnega in mirnega značaja. Mnogi bodo pogrešali njene družbe in tolažbe, pa tudi njene darežljive roke. Rada je zahajala v cerkev tudi ob slabem vremenu in je še kratko pred smrtjo pokazala ljubezen do župnijske cerkve s precejšnjim darom za nova barvana okna. Kljub hudemu mrazu jo je spremilo na zadnji poti poleg sorodnikov številno uradništvo, zastopstva društev in drugo občinstvo, ki jo bodo vsi ohranili v najlepšem spominu ter ji žele obilno plačilo pri Bogu!

Sv. Jurij ob južni žel. V nedeljo, dne 17. svečana, je preminul naš blagi vaščan g. Anton Pevec, p. d. Mlinarjev Tone, v starosti 78 let iz Brezja pri Sv. Primožu, bivajoč pri blagi rodbini gospoda Franca Povalej. Njegove telesne ostanke so zanesli na mirodvor v Botričnico, kjer so jih položili v naročje zemlje. Bil je po poklicu kolarski mojster ter poštenjak, odkar smo ga poznali in zelo marljiv. Žalujoci rodbini Povalejevi, kakor tudi vsem sorodnikom, prijateljem, znancom in sosedom izrekamo tem potom naše iskreno sožalje! Toplo priporočamo blagega moža v molitev! Naj v miru počiva! Bodi mu domača zemljica lahka!

Kostrivnica. Tukaj se je poročil dne 10. svečana član Orla in Marijine družbe Anton Brgez z Ano Skore, oba iz Čačavasi. Na gostiji se je na licitaciji prodala svinjska glava, katere dobiček 135 Din je namenjen zgradbi društvenega doma. Obema ključemo na mnoga in srečna leta v novem stanu. — Letošnja sibirski zima je tudi nas prav občutno zadela, snega imamo kar na metre visoko, posebno mraz je naredil veliko škodo na krompirju in na repi, ki sta skoraj večinoma zmrznila posestnikom. Vse s strahom gleda na pomlad, ko ne bo kaj jesti in ne saditi. Na mestu bi bilo, da bi se že sedaj na merodajnih krajih o tem mislilo, da dobimo pravočasno vsaj za seme krompir in druge potrebščine. Gotovo tudi ni nobenemu žal, da si je o novem letu naročil časnike, ker boljše časa si ne more nobeden misliti za branje kakor je sedaj, ko ni drugega dela. Prihaja pa na našo pošto vsak teden do 120 izvodov »Gospodarja« in do 10 »Slovencev«. Vsa čast Kostrivničanom za njih krščansko zavedenost v tem oziru! Le po tej poti naprej!

Sv. Križ pri Rogaški Slatini. Deževna jesen je preprečila nagrabiti dovolj listja in stelje. Tako prezebava uboga živina v nenastlanih hlevih in kaj čuda, da so že mnogim posest-

nikom zmrznile svinje in prasci. Hud mraz (— 32 stopinj) je uničil že itak ubogemu ljudstvu skoraj ves krompir, zelje in repo. S strahom gleda v bodočnost. — Tudi bela žena smrt je imela zadnji teden bogato žetev. Skoraj vsak dan so turobno peli križavski zvonovi. Umrla je med mnogimi drugimi tudi posestnica Neža Čonč v Nimnem. Bila je skrbna mati in vneta tretjerednica. Veliko je trpela. Bolehala je nad 20 let. A vdano je nosila svoj težki križ in bila tako svojim otrokom živ zgled prave krščanske potrpežljivosti. Možu, dolgoletnemu naročniku »Gospodarja«, naše sožalje! — Na pustno nedeljo se je poročila Ivanka Gaberšek, delavna članica našega orliškega krožka, z mladim, vzornim fantom M. Anderličem, posestnikom v Platu. V spomin so Ivanki poklonile sestre Orlice lepo vzgojno knjigo »Otrok«. Ob slovesu je s solznimi očmi izjavila, da ji bodo dnevi in ure, ki jih je preživela med sestrami Orlicami, v neizbrisnem spominu. Bilo srečno!

Pristava pri Sv. Emi. Dne 11. svečana je umrl obče spoštovan in ugleden mož Tomaž Hrček, posestnik iz Pristave. Po kratkem, komaj osemdnevem prehlajenju ga je nenadoma pokosila bridka smrt. Star je bil 58 let. Pred dobrim letom mu je umrla žena. Ni je mogel pozabiti, tiho je žaloval za njo, dokler ji ni sledil. Zapušča štiri žalujoče otroke, od katerih je ena preskrbljena, a najmlajši pa še študira. Izgubili smo z njim najboljšega in najskrbnejšega očeta, zavednega, krščansko mislečega moža in požrtvovalnega sosedu. Naj v miru počiva!

Jurklošter. Zima je bila, kakor drugod, precej huda. Trije dnevi so bili najbolj mrzli: v soboto po Kraljevem, mraza — 24 C, v nedeljo po Svečnici — 30 C in pa kvaterni petek — 28 C. Vmes pa tudi ni bilo ravno toplo, dokler ni sv. Matija prav krepko nastopil s svojo letos vodeno sekuro. Pa žal, da mu je zmrznila že čez 4 dni. Snega smo imeli malo manj kot 1 m, v hribih pa čez meter. Kljub hudi zimi so pa ljudje zdravi in dobre volje. Obhajale sta se v najhujšem mrazu dve gostiji, ena na Zgor. Volušu pri Horjaku, odkoder se je domači vrli sin Jaka priženil k Grilu v St. Rupert, na Sp. Volušu pa pri Jančiču, odkoder se je domača hči Justika pritožila na Zgornji Voluš k Foršnarju. Obe gostiji sta minili brez nesreče, razen da so pri Jančiču plpe pri sodih zamrzile. So pa čepe odbili in vseeno pili. Kako so pa gostovali v Pačerenji, mi pa ni znano.

Sv. Miklavž pri Ormožu. Pretekli teden smo imeli dva nepričakovana smrtna slučaja. V torek ponoči je zatisnil oči posestnik A. Sedlak. Bolehal je sicer že več časa, toda na smrt ni

mislil nikdo. V ponedeljek pa ga je nenadoma vrglo. Drugo jutro je padel v nezavest in istega dne ponoči je umrl. V četrtek je v Vinskem vrhu zmrznil viničar Franc Domanjko.

Sv. Jernej pri Ločah. Akoravno se oglasimo Jernejčani le vsake svete čase enkrat, vendar nismo še popolnoma zaspali. Imamo večerno kmetijsko šolo, katero 20 fantov pridno obiskuje. Na šoli uči gospod šolski upravitelj Fran Friedel. Vidite gibljemo se pa le, Jernejčani!

Sv. Florijan pod Bočem. Pri nas je zatisnila za vedno oči Neža Perkovič, roj. Belič. Njen pogreb je pričal, kako je bila priljubljena pri vseh. Spremljalo jo je na njeni zadnji poti toliko ljudi kot jih pri Florijanu že dolgo nismo videli. — Zimo smo imeli kakor povsod hudo, ljudem je zmrznilo mnogo krompirja in druge hrane za živino. — Poroko smo imeli samo le eno. — Za župana tukajšnje občine je imenovan vzgleden in dober gospodar gospod Jožef Ducman.

Cirkovce. Na gostiji Vuk-Peršuh so kuharice darovale lepi znesek 300 Din za »afrikanke misijone« pod imenom N. F. Svota se je odpeljala svojemu namenu.

Vabilo

na

REDNI OBČNI ZBOR Ljudske posojilnice v Celju

r. z. z. n. z.,

ki se vrši dne 22. marca 1929, ob 5. uri popoldne v posojilniški posvetovalnici.

DNEVNI RED:

1. Poročilo načelstva.
2. Poročilo nadzorstva.
3. Potrjenje računskega zaključka za leto 1928.
4. Razdelitev čistega dobička za l. 1928.
5. Slučajnosti.

Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši po § 32 Z. p. eno uro kasneje drug občni zbor, ki sklepa brez ozira na število navzočih združnikov. 254

Načelstvo.

svojim spremljevalcem po ozkih ulicah alençon-skih v mestno hišo, kjer je bil gost gospoda prefekta.

V svojem stanovanju in rešen vse obvladujočega vpliva prokuratorjeve osebnosti se je častivredni gospod Vimars kmalu razvil v vsej svoji prirojeni ljubeznivosti in se nevdržno vdal svojim željam, da si pridobi naklonjenost in če mogoče tudi prijateljstvo svojega odličnega gosta, osebnega zaupnika gospoda notranjega ministra.

Sedla sta drug drugemu nasproti in gospod prefekt je gostobesedno pripovedoval o zaslugah in vrlinah svojega šefa. Nikdar, tako je pravil, še ni bil kak uradnik bolj na svojem mestu ko gospod St. Tropéze. In kako izobražen da je in kako vpliven! Alençon še ni videl takega moža. Zato pa ga tudi vse spoštuje, uradništvo, meščanstvo, sosedni podeželski grofi in baroni, in pravi strah je vseh dolgooprstnežev in groza roparske tolpe, ki vznemirja alençonški okraj.

Mož v sivi suknji je z molčečo pozornostjo poslušal dolgovezne slavošpeve prefektove. Tu pa tam ga je ustavil in ga poprašal po domačih razmerah gospoda St. Tropéze. Ali je oženjen —? Bogat —? Ali živi razsipno?

Na vsa taka vprašanja je gospod Vimars le

prerad odgovarjal. Ne, je pravil, gospod prokurator da ni oženjen. Govori se pa, da je bogat, vsaj njegovo stanovanje da je naravnost razkošno, čisto sam živi, le par zvestih služabnikov ima. Odkod dobiva denar, tega da nihče prav ne ve, kajti gospod St. Tropéze je zelo ponosen, visok, rezerviran človek, ki z nikomur ne bi hotel govoriti o svojih domačih razmerah.

In nato se je vrnil gospod prefekt z le njemu lastno zgovornostjo nazaj k svojemu priljubljenemu predmetu, k zločinoma pretečene noči, in na široko razpravljal o vsaki podrobnosti. In čudno — tajni detektiv, ki ga je poslal notranji minister sem iz daljnega Pariza nalašč zato, da izsledi zloglasno tolpo roparjev in protidržavnih rovarjev alençon-skih, ta mož torej se je vse bolj zanimal za umorjenega služabnika gospé Plélan in za tistih par knjig, ukradenih v nadškofovi knjižnici, nego za drzni napad na poštno kočijo.

»Poznali ste nesrečnega Maxenca, kajne, gospod prefekt?« je vprašal.

»Seveda sem ga! Saj sem bil pogosto v gostéh pri gospé Plélan.«

»Kak človek pa je bil, tisti Maxence?«

»Če stopite na policijski komisariat,« je odgovoril prefekt s krutim nasmehom. »vam bodo

PASIJONSKI MOLITVENIK,

primeren za posten čas, vezan 20 Din.

Naročite pri

Tiskarni sv. Cirila v Mariboru.